

Dr. Wittek László orvos ezredes

elhunyt 1988. 03. 03-án

Dr. Wittek László 1924. május 5-én született Kispesten. 1951-ben került a Magyar Néphadsereg Egészségügyi Szolgálatának kötelékébe. Ezt megelőzően sebészi indíttatású elképzelései miatt különböző munkahelyeken tevékenykedett. 1952-ben főfoglalkozású aneszteziológusként a Littmann-klinikán dolgozott egy éven át, ezt a Hedri-klinikán végzett első gépi altatások előzték meg. Az Országos Traumatológiai Intézet akkori vezetője, Szántó professzor, a hadsereg főbészé felkérésére 1957 és 1960 között szervezője volt az Intézet aneszteziológiai ellátásának. 1963-tól megkezdte aneszteziológus asszisztensek képzését is.

Szakmáján belül elsősorban a műtéti érzéstelenítés, a sok klinikai és kísérletes kutatása, a tömegkatasztrófák ellátása, az intenzív terápia szervezési-tervezési kérdései, valamint a modern kórházépítéssel problémái foglalkoztatták.

Tudományos munkásságát számos közlemény, könyvfejezet, jegyzet és szerkesztés jellemzi. A 60-as évek végén 3 hónapos tanulmányutat töltött Skandináviában. Ennek során nemcsak alapszakmájával, hanem a modern kórházépítéssel problémáival is alkalmá volt megismerkedni és foglalkozni. Utóbbi témában segítette az a bensőséges barátság, amely hazánk egyik legnagyobb kórháztervezési tapasztalattal rendelkező építőművészehez kötötte.

1960. november elseje óta, mint az általa megalakított aneszteziológiai osztály vezetője, a Központi Katonai Kórházban működött. Megvalósította osztályán, amit élete egyik céljának tekintett: műhelyt teremtett, amelyet összetart a gondok és megoldások keresésének közös szándéka, a sikerek közös öröme. Legfontosabb hagyatéka az a légkör, az a szellem, amelyben természetes közeg a gondolkodás, az értelem szabadsága, az ambíció, a törekvés a legjobbra, a minőségre, a műves munkára — ahol egyaránt fontos a tradíciók őrzése és a nyitottság, a fogékonyság minden hasznosítható új iránt.

Nemcsak szakmai műveltséget várt el munkatársaitól, segítette őket abban is, hogy ugyanilyen nyitottsággal, igényességgel fogadják be és értsék a világot. Gazdag irodalmi, filozófiai, etikai ismereteivel segített tájékozódni társadalmunk bonyolult értékrendszerében már azzal is, hogy biztos érzékkel kerülte el a felületest, a divatos, és találta meg az igazi értéket. Olyan műhelyt teremtett, amely nemcsak osztálya dolgozóinak vált szellemi otthonává.

Az évek során több mint 400 orvos, 500 asszisztens tanult és élt együtt az osztállyal hosszabb-rövidebb ideig. Közülük sokan vissza-visszajárnak vagy tartanak kapcsolatot a kórház aneszteziológiai osztályával ma is. Dr. Wittek László kiváló pedagógus volt. Szerelme volt az oktatás. Fáradhatatlanul oktatott a műtőben is. Itt sem csak tételesen a szakmát, hanem a betegek szeretetét, az emberséget, a munkatársak és a kollégák munkájának tisztelőtét is. Nemcsak szavakkal oktatott, sok mindent inkább magatartásával, tetteivel. Szigorú volt. Nővédek, tanítványai mégsem csak tisztelték, hanem elismerték, szerették is.

Sokan félreértették, mert nem volt simulékony modorú. De akik közelebbről ismerték, a sokszor önmagát sem kímélő, fanyar, ironikus megjegyzések mögött ott tudhatták az igazságot esőkönyösen kereső, a makacsul jobbítani törekvő, a mások személyét és véleményét mélységesen tisztelő, a szeretetre vágyó embert.

Szomorú szívvel búcsúznak Dr. Wittek László orvos ezredes elvtársától. Örökölték ránk a legtöbbet, amit ember visszahagyhat: a póz nélküli, tiszta magatartást, s ez példaképe lehet utódainak, tanítványainak is.

Emlékét tisztelettel őrizzük.

Dr. Farkas József orvos vezérőrnagy